

עין משפט
גר מצות

קִיבֹה א מִי פִיִּיא מִסֵּל
עֲמֻמָּת מִת הִלֵּסֵה א
ב:
קִיבֹה ב ג מִי עֵינֵי מִלִּסֵּת
לִנְת הַעֲמֻמָּת הִלֵּסֵה
ג:
קִבֹּה ד ה ו מִי פִיִּיא מִסֵּל
מִלֵּס הִלֵּה:

[illegible]

אִתּוֹ אִינְיוֹ גִּזְרֵי אֲנוּשָׁה יִשְׁרָאֵל בִּי
מִיָּד כְּלוֹס אִפִּי לִפִּי הַמַּסְקָנָה
גִּזְרֵי אֲנוּשִׁית לְתֹלוֹת וּלְכַפּוֹת גִּזְרֵי לֵשׁ
וּכְרִיתֹת לֵשׁ שׁוֹרֵפִים כְּדֹמְאִימֵי לִקְמֹן דַּע
עֲלֵיהֶם תְּרוּמָה וּקְדָשִׁים וְיִי' לִדְרוֹק
בְּנוֹמֹתָם גִּבֹּן אִמֵּר לִקְמֹן דִּלְךָ שׁוֹרֵפִים
וּקְדָשִׁים לְדִעֲוֵי טַמֵּא אֵלֶּה מִשּׁוֹם
מִדְּמִי לֹא כְּלִי מִכְבוֹת אֲבָל שֹׂאֵר
טַעֲמוֹמֹת הַמַּעֲמָאִין מִחֲרֹת הֵא עֵל
שִׁפְרֵי שׁוֹרֵפִים תְּרוּמָה וּקְדָשִׁים לֵשׁ
דְּמֹו לְגַמְרֵי כְּלִי חֶרֶם וְכֵן בְּלֹא הִכִּי
לְפָרֶךְ לְפָרֶךְ כֵּן לִקְמֹן וּלְסַפְרִים דְּגַרְסֵי
הִכָּה אֵלֶּה מַעְשִׂיקָר גִּזְרֵי וְלֹא קִבְּלוּ
מִיִּיבִיאוּ וְאִמֵּר בְּכֻנֵּן דְּשִׁמּוּסִים שְׁנֵה
וּגִזְרֵי וּקְבֹלוּ מִיִּיבִיאוּ לְיִמְמִיחָה דְּדַחָה
גִּזְרֵה הִוא לְשִׁרּוֹק וְהִאֲמֵר אֵילֵפֵא כִּי
אִמֵּי שִׁפְרֵי דְכִּלֵּי אֲנוּשִׁית נִמֵּי בְּשִׁיטָה
קִמְתָּה מִיָּד: **וְאִתּוֹ אִינְיוֹ** (פ"ב מ"ג)
מִיִּימָה דְּתָנִן בְּמַסְכַּת אֵילֵפֵא (פ"ב מ"ג)
אֵלֶּה מַעֲמָאִין בְּנִינֵה וּבִנְשָׁא וְלֹא בִּזְכָּל
עֲלֵם כְּשִׁעֻרָה וְאַרְךְ הַעֲמִים *וְיִי' לִדְרוֹק
הִסְתַּם מִיִּיבִיאוּ כְּנוֹן שְׁחִיזָה עֲפֵר מִאֲחָר
הַעֲמִים אֵילֵפֵא יִשְׂרָאֵל אֵל גִּמִּי כִּי
שִׁמְשֹׁן דְּחִמֵּי וְקִרְבִּי עֲבוּסֵי אֵר
הַעֲמִים יוֹמֵר מִקְבְּרִיהֶם עוֹד מִיָּד
הִיא מִנְשֵׁה נְשִׁיטָה גִּזְרֵה
שִׁמְשֹׁן אֵלֶּה עַל גִּזְרֵה אֵלֶּה עַל גִּזְרֵה
וְכֵן שִׁמְשֵׁן מִדְּקָאֲמֵר עַל גִּזְרֵה לְתֹלוֹת
וְעַל אֵילֵפֵא וְלֹא כְּלוֹס וְאִמֵּי קִאֲמֵר
וְעַל אֵילֵפֵא וְלֹא כְּלוֹס לִימָה דְּמַעְשִׂיקָר
גִּזְרֵי עַל תְּרִיבִיאוּ לְתֹלוֹת וּלְכַפּוֹת גִּזְרֵי
עַל גִּזְרֵה לְשִׁרּוֹק וְעַל אֵילֵפֵא דְקִאֲמֵר
אֵלֶּה מִשּׁוֹם דְּמִכְבוֹת מִמַּעֲמָאִין
לְדִּהְלֹת דְּמַחֲחֵלָה כְּשִׁגְרֵי עַל גִּזְרֵה
אֵלֶּה גִּזְרֵי עַל אֵילֵפֵא וְהֵא דְבִעֵי גִּזְרֵי
בְּצַדְקָתָם כֵּן גְּדוֹל (דף נז: וספ) אֵרְךְ
הַעֲמִים מִשּׁוֹם אֵילֵפֵא אֵילֵפֵא עֲלֵיהֶם
מִשּׁוֹם גִּזְרֵה גִּזְרֵי עֲלֵיהֶם הֵא שִׁפְטִיטָה
לְדִּהְלֹת נִמֵּי גִזְרֵי דְקִאֲמֵר הִכָּה אֵלֶּה
הִסְתַּם ה"פ מִשּׁוֹם אֵילֵפֵא (ו) גִּזְרֵי עֲלֵיהֶם
אֵלֶּה יִכְנֵם בְּזִיכֵר אֵרְךְ הַעֲמִים בְּזֹס
עֲשׂוֹן אִפִּי ע"י שִׁרְךָ מִיִּיבֹה וּמִגְדֹּל
וְכֵן

ממשו נשח שהוא מחלי על הגוס
בכונ ע"י שדה חיבה ומגל טהור:
אזכר ר"י דפ"י מ"ב ספקות וימר ש
שול ספק בית הפרס. נראה לרי' דמורי
שול שאלו זה קבר ויר ספקא דמורי
ו' לטהרות לכל ספקות נדרות היחיד
כפ"י במהלך דמניה (ד' ג.) גורם מש
שכל גורו עליו דתתן במסכת טהרות
ואוכלים ושקלן אבל כל מרס מוקף
משמע נמי הכי דפ"י וליחוש שמה
האחר הן שריון טמא היינו דפרישי
אדם שבכנר נמי רג"י בהטה. פ"ה לספק
בספק ודמיטבו על י' ספקות ארופין
נמי רג"י אלו שרופין טמא' דהוי ספק
אלא ספק אחד: אַלְמָה הַנּוּ אִין
הספקות ע"ו (דף ע"ה) דלרי טיביל
הולבזקין מואלין ור"י מאי היא
בנעמה הכל דתתן מומחה בעל הלך
מייתי האן דהכא קרי מעמיד זה הלך
העליות: והכבדים משהרן. וס
דחשיב סתמיה מעליהם ומעמח מדין
לומר דמסכת ר"ה לטולי עלמה מדין
לומר דמעמח ומתים מסתרין מדאורי

מסורת הש"ס

(א) (לעיל יד:.) (ב) נדב לנ:
ספרות ס"ד מ"ה, (ג) (נ"ל)
שהוא יקן אחת במשנה:
(ד) בדפרי לנחא א"ר יוחנן,
(ה) מקוואות פ"ט (משנה ה'),
(ו) לקמן פ. (ז) ר"ה ע"פ פ"ה,
(ח) כלים פ"ב מ"א,
(ט) (יבמות פ"ה.) (י) (ושע)
חוספות גיטין פ: ד"ה דגורי.

(א) גמרא למיתרה דתחלה
חדא גזרתא: (ב) רש"י ד"ה
אזו לינה יוסי ויוסף:
(ג) תוס' ד"ה ואלאירא וכו'
ה"פ משום אירא ממזש
:יג

נח' ועל סמך מנר ע"ה.
ע"י נדה דף ל' ע"ה
פוסקים וזכור: שם דהנ"י
כל' ובזכור. ע"ן פקד נחמ"ה
דכלים מ"ג: חז"ל' ד"ה
אמרי' וכן ויל' דהתם
ס"ד: מ"ן שהבא ע"ה. ע"י
פוסקים ד"ה ע"ה חז"ל'
ד"ה מוסק:

[illegible]

אֲשֶׁר אֵינֶהוּ יוֹסִי (י) וְיוֹסִי גִּזְרָא אֲנֹשָׁא לְשָׂרְף. תְּרוּמָה הַנוֹגַעַת בַּתּוֹכָהּ
הַעֲפָרָה: וְאֵלֶּיֶךָ לְפָנוּת. תְּרוּמָה הַנִּכְנָסֶת בְּאִירָא וְאִין דְּבַר מַסְפִּיק
בִּימָתַם כְּגוֹן שִׂידָה פְּרִיזָה מִתְמַחֵה: וְאִכְסִי. אֲנֹשָׁא לְשָׂרְף בְּאֹשָׁא
גִּזְרָא: עַל סַפֵּק בֵּית הַפֶּרֶס. לְמוֹרַע עַל סַפֵּק לֵב בֵּית הַפֶּרֶס אֵם
תְּרוּמָה שֶׁנִּכְנָס לְבֵית הַפֶּרֶס דְּהוּא
שֶׁדָּה שֶׁאֵדָב בֵּה קֶבֶר הֵייתָ סַפֵּק דְּלֹא
יִדְעִין אִם הֵאֵיכֵלָה עַל הַקֶּבֶר אִם
לֹא: וְעַל סַפִּיקוֹ שֶׁל עֵפֶר אֶרֶץ הָעַמִּים.
דְּכַל עֵפֶר אֶרֶץ הָעַמִּים מַסְפָּקָן לֵב
בְּקֶבֶר לֵב מֵת: וְעַל סַפִּיקוֹ לֵב בְּגִידֵי
עַם הָאֶרֶץ. דְּכִלְהוֹ מַסְפָּקָן לֵב שִׁמָּה
שֶׁכֶּה עֵלִישָׁה אֲשֶׁרָה בְּדַחָן (מַגִּיד)
דִּף (יח): בְּגִידֵי עֵ"ה נִדְרָה לְפִרְשׁוּתָא
וְעַל סַפִּיקוֹ כְּלִים מְבֻשָּׂלִים. דְּלֹא יִדְעִין
אִם תְּמַלֵּאֵם הֵן: סַפֵּק רוּקִין. כֹּל רוּקִין
מַסְפָּק לֵב דְּדִילְמָה דְּזִבּ נִיזְהָ: וְעַל
סַפֵּק מִי רִגְלֵי אִדָּם. הֵךְ סַפֵּק לֵב דְּמִי
רִגְלֵי לְעֵלֵי אִלָּא אִפִּי. מַסְפָּקָן לֵב אִם
מִי רִגְלֵי אִדָּם הֵן אִם מִי רִגְלֵי בִּהְמָה
הֵן לְדִיכָא חֲרִי סַפִּיקוֹ לְקוּלָּה דְּאִם
מַמְיָ לְמוֹר דְּלֹאֵס שִׁמָּה טַעוֹר: שֶׁנִּדְבָּה
מִי רִגְלֵי בִּהְמָה. רְבוּתָא אֲשֶׁרֶשְׁעִין
מִינָהּ דְּהִמְיָ דְּבִהְמָה דֵּי נִמִּי דְּבִהְמָה:
וְדִאִי מַנְעֵן וּסְפֵק עוֹמָאָן. יוֹדַע וְדִאִי
שֶׁנִּגְשָׁה בֶּהֱן תְּרוּמָה אֲנֵל אִינִי יוֹדַע אִם
הֵם תְּמַלֵּאֵם אִם לֹא דְמַפְרָשׁ בְּכִילְהוּ:
שׂוֹרִים. וְהֵייתָ אֲנֹשָׁא: בְּאֹשָׁא הַסַּפִּיקוֹ.
כִּמְה שֵׁינִי אַחֵר חוֹרֵבן כְּדִאֲמִירָא
בְּרִי"ה (פ"ד דף נ"ה). גְּבִי " מַסְעוֹת
שֶׁנִּגְשָׁה שְׂבִינָה: וְאֵלּוּ חוֹזְלִין. לְגַבִּי
נִטְבִּילָה: הוֹסֵפִי וְהוֹסֵפִי גְרַמְסִין: כְּכִלִּי
וּבְיֹבִילָה. שֶׁהֵן מִלְקִין וְאִין אִדָּם מִקְרִיִּין
עַל טַעַם וְדִבֵּר אַחֵר הַנִּדְבָק בְּהֵן לִפִּי
שֶׁנִּפְל מִלְּיֹלִי וְהִי הוּא דְמַדְמִיק טוֹבָה
וּקְפִיד עֲלֵיהֶן וְאִין חוֹזֵן אִלָּה דְּלֹא
הַמְקִיד עֲלֵיהֶן: כְּגוֹן שֶׁקֶבֶד. וְטִבְרוֹ
מִתּוֹרֶת כְּלִי חֶרֶס דְּכִלִּי שֶׁבִּירְחוֹ
מִטְהַרְמֵי: וְהַטֵּיף לְמוֹכֹר אֶבֶר. דְּהַשִּׁיב
לֵיה כְּכִלִּי מִתּוֹרֶת דְּכֹל קִבְלָה עוֹמָאָה
מִשּׁוּם אִלָּה הַמַּעֲמִידוֹ לְקֹדֶם לֵיה
טִבְרוֹ תְּרוּמָה: מַטְמָא. וְלֹא אֲמִירָן
בְּעִיל לֵיה מִתּוֹרֶת כְּלִי כְּשֶׁאֵר כְּלִי חֶרֶס

השגבר דקסבר ה'ק' אחר העמיה
ותורת כלי מתכות עליו: **אלא מעשה**. הואיל ושוניהו ככלי חרס:
נמר
שכבות ופרעות וכיוצא באלו הכא לא חשיב אלא הנהו דמקטין בנאותא:
דמאורייתא ולא חשיבין לענש בשעורה ולא הו' אלא מדרבנן אבל
לחכמים אמאי אקרייף אף ספק מגע בשרותו חולין והמנן בפי
גזורה ערוס שהיו בזבין כל בדריהם רחוק ואפילו ריח שלו טמא דברי
מאן מת רוק שלו אינו טמא אלא שעשאוהו כזב לבד מריטט ומדרס
ש שנכנסו לבית אין טמא אלא מקום רגלי הגגנים ומה הן מטמאין
ד ואם יש עמחן כביר או אשה הכל טמא והנחיקין (גמין דף פא: ועס)
ש מטמא הדיטט ועל ספק דקמך דקמך חשיבין סמא של פס
טמא דחשיבין טמא יצבה עליו אשמו דה: **ועל** פס ב' רבי
כמים (ומה דף לג: ועס) חנן דלין שורפין עליהן תרומה מפני שטומאתן
יבא ספק ספקיה ומש"ה אין שורפין ולפירוש הקונטרס הא על ספק
היה בטמא משום דקשהו או אלא זה הן יכורט טפי שהן של אדם ולכן
היה נחמיה בבלים חדשים מיירי בקשויים כן הנכרים כדלמך בסוף
מת מקוואות (משה ה) על השלחן ועל הטבילה ועל הדרגש (ועל
ובפרק במה אשה לקמן דף עט:) דקמך שהיה רבי נחמיה אומר
שליטתו כו' ותכמים ואמרם הכל הולך אחר העמיה
ממעמיד דבר המעמיד כל עלמון כגון עמודי סולם שמחברים אל
מזיב הכל הולך כו' דילמא הא דתמא ד' מזיב משום
ותכמים לא חשבו ליה קמיה מעלייתא ולכן מטהרים לגמרי ויש
מזיב מעמא טומאה דאורייתא מדין כלי מתכות דקבר הכל הולך
י שגורו על כלי וזכיות דקמיה מעלייתא היא אבל אין לפרש דרבנן
מטהרין